

پرورش کبوتر گوشتی

سرمایه گذاری مناسب، نوین و ارزشمند

سورنا چائیچی
کارشناس دامپروری

(قسمت دوم)

شناختن جنس کبوترها

در مراحل اولیه بسیار مشکل است، ولی باید گفت که جنس ماده از لحاظ جثه کوچکتر و ظریفتر است و این اختلاف در اطراف سر و گردن پرنده مشخصتر می باشد. و اما جنس نر فطرتاً قلدر بوده و خرامیان زیبا و صدایی رستار دارد. بخصوص هنگام جفت گیری دم خود را به نحو زیبایی به زمین می کشد.

نکته مهمی که باید به آن اشاره این است که برای جفت گیری باید از پرندگان تازه بالغ و جوان استفاده نمود. بعد از جدا کردن جوجه‌ها از آشیانه (بعد از مدت ۲۵ الی ۳۰ روز) باید تعدادی از آنها را جهت تولید مثل و جایگزین به جای کبوترهای مسن سکسیون یا انتخاب نمود که این امر مستلزم داشتن اطلاعات دقیق در مورد والدین است. یعنی شناخت کیفیت تولید (بزرگی، جثه و وزن) و همچنین زمان تخم گذاری والدین ماده بدین معنی که مدت زمان تخم گذاری بعد از بزرگ شدن جوجه‌ها چه مدت طول می کشد.

بعضی از کبوترها (ایده‌آل) زمانی که هنوز جوجه‌ها به اندازه‌های بزرگ نشده‌اند که بتوان آنها را از آشیانه خارج نمود، تخم می گذارند. ولی برخی دیگر مدتی پس از خارج شدن جوجه‌ها از آشیانه عمل جفت گیری و تخم گذاشتن مجدد را انجام می دهند که نباید از جوجه‌های این قبیل کبوترها جهت تولید مثل استفاده نمود.

بعد از انتخاب جوجه‌هایی که کیفیت و مرغوبیت والدین شان مشخص شد نکته دیگری که باید مورد توجه قرار گیرد، شناسایی جوجه‌های حاصل از یک پدر و مادر در جمعیت است زیرا جفت کردن جوجه‌های فوق که خواهر و برادر هستند موجب عوارض همخوانی شده و کیفیت تولید را پایین می آورد.

برای جلوگیری از این امر وقتی که جوجه‌ها هنوز خیلی کوچک هستند باید حلقه‌ی آلومینیومی یا پلاستیکی که شماره‌ی مشخص به روی آن حک شده است (حلقه آلومینیوم یا پلاستیکی به دلیل اینکه زنگ نزنند و شماره‌ی حک شده محو نشود) به پایشان داخل نمود یعنی در پای برادر و خواهر شماره‌ی حلقه باید واحد باشد.

به عنوان مثال: شماره‌ی برادر ۳۱، شماره‌ی خواهر ۳۱، شماره برادر ۲، شماره‌ی خواهر ۲ باشد. اصولاً جوجه‌هایی که از تخم خارج می شوند یکی نر و دیگری ماده است ولی در بعضی موارد هر دو جوجه نر و یا ماده می شود. بعد از انجام اعمال مذکور باید جوجه‌هایی را که مورد انتخاب قرار گرفته و علامت گذاری شده‌اند از آشیان خارج و در قسمت‌های مخصوص به مدت ۲ تا ۳ ماه یعنی تا زمانی که ماده‌ها و نرها از همدیگر شناسایی شوند که این امر نیز مستلزم آشنایی با خصوصیات و حرکات و حق صدای آنهاست نگهداری نمود.

پس از شناسایی نر و ماده‌ها در بین جمعیت انتخاب شده باید آنها را از یکدیگر جدا کرد، یعنی نرها و ماده‌ها در قفس‌های جداگانه نگهداری شوند و در موقع لزوم و پس از اینکه به سن ۵ تا ۷ ماهگی رسیدند آنها با توجه به اطلاعات موجود و شماره حلقه پایشان (عدم برادر و خواهر بودن) در آشیانه‌های مخصوص تولید مثل یا جفت گاه، جفت کرد.

لانه و آشیانه کبوتر

لانه‌ای که ابعادش دو متر و نیم در سه متر باشد، به خوبی می تواند ۲۰ تا ۲۵ جفت کبوتر را در خود جای دهد و یک لانه سه و نیم در سه متر برای نگهداری پنجاه جفت به خوبی کفایت می کند. هر جفت کبوتر به یک آشیانه دوقلو و به هم چسبیده احتیاج دارند که موقع داشتن جوجه‌ی رسیده اگر ماده مجدداً تخم گذاری کند از لانه مجاور استفاده نماید. یک آشیانه مجهز و لوازم آن باید تمیز بوده و از شیشک‌ها و کرم‌های انگلی و کنه و غیره عاری و پاک باشد و مقدار مناسبی کاه و کلش و ساقه‌های نازک و سبک تنبako نیز برای این منظور بهترین عامل است و هیچ وقت نباید این مواد از دسترس کبوترانی که جفت گیری می کنند خارج شود.

ظروف غذا و دانخوری باید حتی‌الامکان بزرگ و همسطح بوده و پرنده بتواند از هر دو طرف قادر به خوردن باشد و ممکن است از ظروف غذاخوری طولانی و همگانی استفاده شود.

می کنند. بعد از استقرار اینها این سیستم می بایستی به طور متناوب در طول جزر و مد بازرسی شود قبل از نشستن صدفچه‌ها، پوسته صدف‌ها می بایستی به طور متناوب از لجن‌ها رسوب یافته پاک شوند. اگر رشد جلبکی طبیعی وجود داشته باشد می بایستی اصلاح شود و در مقابل خورشید خشک شده و برداشته شود ۲ تا ۱ هفته بعد از نشستن، صدفچه‌ها به صورت گرانول‌های قهوه‌ای رنگ به اندازه ۲ میلی متر بر روی پوسته‌ها ظاهر می شوند. آنها حدود ۲ ماه بر روی راک‌های جمع کننده صدفچه‌ها باقی می ماندند. به محض اینکه قطر آنها به اندازه ۰/۷ تا ۱ سانتی متر رسید صدفچه‌ها به منظور پروراندی به مزارع پرورش انتقال می یابند.

۶- یک روش دیگر برای جمع آوری صدفچه‌ها

قرار دادن پوسته‌ها در کیسه‌ای می باشد که از یک پایه‌ای (به طول ۳-۴ متر) که به صورت L وارونه بوده و در بستر فرو برده شده آویزان می گردد.

حضور بارناکل‌ها در روی جمع کننده‌های (Collector) صدفچه پیش از کاهش میزان صدفچه در محیط می باشد، بنابراین وجود بارناکل‌ها یک شاخص عملی و خوبی است که نشان دهنده کاهش قریب‌الوقوع صدفچه‌ها می باشد. کاهش تعداد صدفچه‌ها با بررسی و مشاهده کالکتورها که با حضور صدفچه‌های به اندازه دانه گندم، زبر شده است، تایید می گردد.

در رابطه با تولید صدفچه در هجری، به دلیل نوسان در فراوانی صدفچه‌ها در ذخایر طبیعی، دانشمندان در گوشه و کنار دنیا کوشش‌هایی را برای توسعه تکنولوژی هجری با موفقیت‌های مختلفی انجام داده‌اند تکنیک هجری در کشت اویستر بیش از ۱۰۰ سال قدمت دارد و تولید لارو از سال ۱۹۲۰ انجام می شده است و هم‌اکنون در بعضی از کشورها برای کمک به ذخایر طبیعی ممکن است انجام شود ولی معمولاً به علت تخم‌ریزی زیاد در طبیعت به صورت مصنوعی انجام نمی گیرد. در هندوستان تکنیک اصلی برای تولید صدفچه گونه گرین ماسل به وسیله موسسه مرکزی تحقیقات شیلات دریایی (CMFRI) در مدرس و گونه پرنایندیکا در Vizhingjam به وجود آمده است. در گوا (Gob) موسسه ملی اقیانوس شناسی به تکنیک تولید صدفچه از گرین ماسل نیز دست یافته است.

پروانه تاسیس وزارت کشور :
۱/۸/۸۳/۷۲۹۲
شماره ثبت : ۳۳۴۱

رسمًا عضو انجمن پرورش تمساح شوید

انجمن حمایت از پرورش، صادرات و بازاریابی تمساح به عنوان تنها تشکل خصوصی صنعت پرورش تمساح در خاورمیانه، جهت تکمیل اعضا و فعالیت در این صنعت عضو می‌پذیرد:

- ۱) اعضای علمی: متشکل از اساتید، متخصصان، فارغ التحصیلان و دانشجویان کلیه رشته‌های زیرمجموعه مهندسی کشاورزی، دامپزشکی، زیست‌شناسی و همچنین مسوولان نهادها و ارگان‌های دولتی و غیردولتی ذی‌ربط
- ۲) اعضای سرمایه‌گذار: متشکل از فعالان، علاقه‌مندان و افراد پیشرو در سرمایه‌گذاری

پرورش تمساح

حق عضویت یک‌ساله: ۳۰/۰۰۰ تومان

لطفاً مبالغ حق عضویت خود را به حساب

پس انداز قرض الحسنه بانک کشاورزی

شماره حساب: ۰۳۰۱۰۵۷۲۲۷۰۰۳ به نام ابوالقاسم گلپاف واریز

و فیش را به همراه مدرک تحصیلی و شغلی به

شماره ۸۸۸۳۳۶۱ فکس نمایید.

شماره تماس: ۸۸۸۳۳۷۸۱ - ۰۲۱

از آن جایی که کبوتر یکی از پرندگانی است که به آب‌بازی و شستشوی خود در آن علاقه‌مند است باید ظروف آبخوری سرپوشیده و طوری تعبیه شوند که پرند نتواند وارد آن شود و آلودگی آن را موجب گردد زیرا نوشیدن آب آلوده سلامتی پرندگان را به خطر می‌اندازد.

پس از جایگزین شدن هر جفت در آشیانه چند روز بعد حدود ۷ تا ۱۰ روز (که در زوج‌های جوان این مدت کمی بیشتر است) ماده اولین تخم و بعد از ۱۶ تا ۴۸ ساعت بعد دومین تخم را می‌گذارد که پس از این جفت‌های مزبور به صورت نوبتی و شیفیتی و با همکاری یکدیگر به مدت ۱۷ تا ۲۰ روز با توجه به شرایط محیطی روی تخم‌ها می‌خوابند و پس از طی این مدت زمان جوجه سر از تخم بیرون می‌آورند.

تغذیه‌ی جوجه‌ها

قبل از به دنیا آمده جوجه‌ها، جیره‌ی غذایی والدین مخلوطی از گندم و جو ارزن درشت و همچنین مخلوط‌های ساییده شده مرکب از مواد معدنی و مولتی‌ویتامین بوده همچنین باید ظرف‌های محتوی شن و سنگریزه و نم در کنار ظروف دان آنها قرار داد.

شن سنگریزه‌های داخل سنگدان را جهت ساییدن مواد غذایی تامین می‌کند و نمک علاوه بر تامین سدیم و کلر مورد نیاز سبب اشتها و تا حدی موجب ضدعفونی چینه‌دان پرند می‌شود. بعد از به دنیا آمدن جوجه‌ها اگر هدف پرورش آنها جهت استفاده از گوشت آنها باشد باید به جیره غذایی والدین دان‌هایی که جهت پرورش مرغ‌های گوشتی مورد استفاده قرار می‌گیرد اضافه نمود. به عنوان مثال می‌توان به منظور پرورش جوجه‌ها از خوراک پیش‌دان مرغ گوشتی استفاده نمود.

غذای کبوتران باید در جای خشک و محفوظ نگهداری شود، زیرا نم کشیدن باعث فساد شده و اثرات سوئی در آنها یا جوجه‌هایشان باقی می‌گذارد.

مدفوع کبوتران آبکی است و برای جلوگیری از خیس و مرطوب بودن کف لانه و بخصوص آشیانه که جوجه‌ها در آن جای دارند، باید از پوشال چوب استفاده نمود.

پدر و مادر جوجه‌ها پس از خوردن دان با علاقه خاصی به سوی آشیانه رفته و به آنان غذا می‌دهند. به محض خروج جوجه‌ها از تخم پس از ۲۴ تا ۴۸ ساعت یک نوع مایع شیری و متمایل به زرد در معده والدین تولید شده و آنها به وسیله‌ی منقار خود این ماده‌ی شیرمانند را به جوجه‌های خود می‌دهند که این امر به مدت ۳ تا ۴ روز ادامه می‌یابد.

جوجه‌ها منقار نازک خود را در دهان والدین فرو برده و آنگاه مایع شیری‌رنگ مثل شیر که از پستان خارج می‌شود از داخل گلوی والدین بیرون آمده و به داخل منقار نوزاد هدایت می‌شود و جوجه با کمال اشتیاق و ولع این ماده‌ی شیری‌رنگ را فرو می‌برد.

بعد از گذشت چند روز ماده فوق جای خود را به قطعات بسیار ریز دان که با آب مخلوط شده است می‌دهد که در واقع غذای خورده‌شده توسط والدین در این حالت پس از خورد و ریز شدن در معده و در حالتی که تقریباً قابل جذب است وارد چینه‌دان جوجه‌ها می‌گردد.

با گذشت زمان خوردن مواد غذایی خورده‌شده توسط والدین کاهش یافته و به عبارت دیگر غذا پس از مرطوب شدن در چینه‌دان وارد دهان جوجه‌ها می‌شود. از این مرحله به بعد جوجه‌ها کم‌کم آمادگی آن را می‌یابند که از ظروف دانخوری دانه برچینند؛ در این حالت جوجه‌ها را می‌توان از آشیانه جدا نمود که از عمرشان حدود ۳۰ تا ۴۰ روز گذشته است که این امر با توجه به نژاد و وزن جوجه‌ها متغیر خواهد بود.

همان طور که ذکر شد می‌توان جوجه‌های یک‌ماهه را که هم از نظر وزن و هم از جهت کیفیت لاشه مناسب هستند مورد مصرف قرار داد و یا جهت پروراندی و افزایش وزن بیشتر به قفس‌های ویژه منتقل نمود که در حالت دوم باید به نیاز آنها به انرژی و پروتئین جهت بقا و نگهداری و همچنین نیاز به مواد غذایی جهت تولید گوشت، برایشان جیره نوشته شود.

در پایان لازم به توضیح است که پرورش کبوتر گوشتی در ایران برخلاف کشورهای دیگر که به این امر اقدام می‌کنند یک موضوع تقریباً ناشناخته بوده که باید تحقیقات بیشتری در این زمینه انجام گیرد.

منابع در دفتر ماهنامه موجود است.

برای آگاهی از چگونگی سرمایه‌گذاری و اطلاعات تکمیلی با مرکز هدایت و مشاوره سرمایه‌گذاری حیوانات و

جانوران خاص تماس بگیرید

iran crocodile@yahoo.com

فکس: ۸۸۸۳۳۶۱

تلفن: ۸۸۸۳۳۷۸۱